

Zbiór Orzeczeń

Sprawa C-322/13

**Ulrike Elfriede Grauel Rüffer
przeciwko
Katerinie Pokornej**

(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Bozen)

Obywatelstwo Unii — Zasada niedyskryminacji — System językowy mający zastosowanie do postępowań cywilnych

Streszczenie – wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 27 marca 2014 r.

1. *Prawo Unii Europejskiej — Zasady — Równość traktowania — Dyskryminacja ze względu na przynależność państwową — Zakaz — Zakres stosowania — Przepisy krajowe dotyczące systemu językowego mającego zastosowanie do postępowań cywilnych — Włączenie*

(art. 18 TFUE, 21 TFUE)

2. *Prawo Unii Europejskiej — Zasady — Równość traktowania — Dyskryminacja ze względu na przynależność państwową — Przepisy krajowe dotyczące systemu językowego mającego zastosowanie do postępowań cywilnych toczących się przed sądami państwa członkowskiego mającymi siedzibę w jednostce podziału terytorialnego tego państwa — Dyskryminacja obywateli innych państw członkowskich — Zakaz*

(art. 18 TFUE, 21 TFUE)

1. Przyznane przez uregulowanie krajowe prawo do tego, aby postępowanie sądowe było prowadzone w języku innym niżeli główny język danego państwa, jest objęte zakresem zastosowania prawa Unii i ma zastosowanie do każdego postępowania sądowego prowadzonego w tej jednostce terytorialnej, w szczególności do postępowania cywilnego.

(por. pkt 19, 20)

2. Artykuły 18 TFUE i 21 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, które w postępowaniach cywilnych toczących się przed sądami państwa członkowskiego mającymi siedzibę w danej jednostce podziału terytorialnego tego państwa przyznaje prawo używania języka innego niżeli język urzędowy tego państwa tylko obywatelom tego ostatniego, zamieszkałym w tej samej jednostce podziału terytorialnego.

W przeciwnym wypadku obywatel państwa członkowskiego posługujący się językiem innego państwa członkowskiego niż państwo członkowskie, przed którego sądami toczy się postępowanie, który przemieszcza się i przebywa na terenie tej jednostki podziału terytorialnego, znalazłby się w sytuacji mniej korzystnej w porównaniu z obywatelem tego ostatniego państwa członkowskiego, który jednak posługuje się językiem innego państwa członkowskiego używanego na terenie danej jednostki podziału

terytorialnego, ponieważ obywatel ten mieszka na obszarze owej jednostki i może w postępowaniach cywilnych toczących się przed sądami mającymi siedzibę na obszarze owej jednostki używać języka urzędowego owego innego państwa członkowskiego.

Uregulowanie takie może być uzasadnione jedynie wtedy, gdy jest oparte na obiektywnych względach interesu ogólnego niezwiązanych z przynależnością państwową zainteresowanych osób i gdy jest proporcjonalne do uzasadnionego celu, jaki realizuje prawo krajowe. Nie ma to miejsca w sytuacji, gdy sądy danej jednostki terytorialnej są całkowicie w stanie prowadzić postępowania sądowe w obydwu językach, zaś względy o charakterze czysto ekonomicznym nie mogą stanowić nadrzędnego względu interesu ogólnego uzasadniającego ograniczenie podstawowej swobody gwarantowanej przez traktat.

(por. pkt 21, 23–27; sentencja)